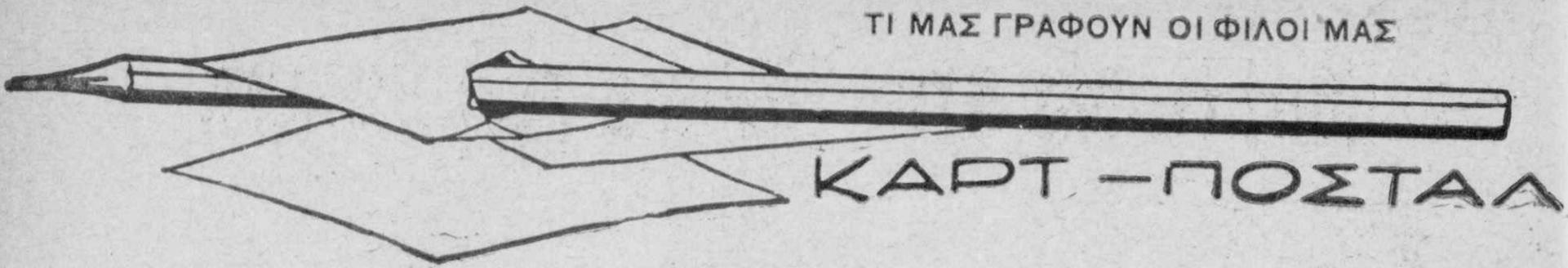

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οικογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμᾶς 4.
Ἡ ἀυθαίρετος ὑπερτίμησις των παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Ἡ ὑπό τῶν ἀναγκαστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαίωματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνώσται τῶν ἐπαρχιῶν μᾶς ρωτοῦν πῶς θὰ μπορέσουν νὰ ἀποκτήσουν τὰ ἴδια τῶν μηνιαίων ἐκδόσεων τοῦ «Μπουκέτου», τὰ ὁποῖα δὲν ἐπρόλαβαν νὰ προμηθευθῶν. Τοὺς ἀπαντῶμεν ὅτι ὑπάρχουν δύο τρόποι: Ἡ νὰ μᾶς στείλουν τὰ δελτία των καὶ 8 δραχμᾶς δι' ἕκαστον βιβλίον καὶ νὰ τοὺς τὰ στείλωμεν ταχυδρομικῶς ἢ νὰ δώσουν παραγγελίαν εἰς τὸ ὑποπρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων «Σπύρος Τσαγγάρης» τοῦ τόπου των καὶ ἔτσι θὰ τὰ ἀποκτήσουν ἀσφαλῶς.

ΝΙΚ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΝ, Θεσσαλονίκη. — Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας:

«Ἀγαπητὸ μπουκέτο, ὡς ὅλοι οἱ ἀναγνώσται γράφουν ποιήματα δημογήματα καὶ ἐγὼ σὰς στέλνω αὐτὸ τὸ δημογήματάκι κιὰν δὲν μιάζει καθόλου πέστεμον νὰ πάψω. Ἐὰν πάλι κἀνὴ νὰ τὸ δημοσιεύεται μόνον πὺν ἔχη πολὺ, παραπολὸ λάθη, διαβάστετο μὲ προσοχή».

Δυστυχῶς τὸ διήγημά σας εἶνε φριχτὰ κακογραμμένο, τελείως ἀδιάθεστο καὶ — τὸ χειρότερο — γραμμένο σὲ ρετᾶλια χάρτου. Ὡστόσο τὸ ἐδιαβάσαμε. Δὲν εἶνε καλὸ. Ἴδου ἡ ἀρχὴ του π. χ.

«ἦταν ἡ ὄρα 1 περαζμένα μεσάνηκτα, βαριά σύνεφα σκέπαζαν τὸν οὐρανὸ ὃ βοριάς φυσούσε μὲ μανία γιὰ νὰ ξεσπάσῃ στὸ πρόσωπο τοῦ νηκτερινοῦ διαβάτου πὺν περπατοῦσε βιαστικὸς στοὺς ἔρημους καὶ χιονισμένους δρόμους καὶ προσπαθοῦσε νὰ κρήψῃ τὴν γύμνια του μὲ τὸ μόνον ἐλεηνὸ του σακάκι γιὰ μιά στιγμὴν στέκεται λαχανιαζόμενος, κητάζει ἀλόγητά του βγάζῃ ἕναν ἐτόκοφο στεναγμὸ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς του καὶ προσβῆτη εροτηματικὰ γιὰτὴν τρέχο;

Ἐστερα ἀπὸ λίγης ὥρας σιωπῆς καὶ σκέψεως λήθ, δὲν βλέπο κανέναν ἄνθρωπο, ὅλοι ἔχουν ἐγγαταλήσει τοὺς δρόμους, εἶνε στὰ σπῆτια τους μέσα στὴν ζέστη κινεῶνται ἤσηχα στὸ μαλακὸ τους κρεβάτι! ἐγὼ ἄμιος γιὰτὴν τρέχο; νὰ πάω πὺν; στὸ σπῆτι μου; στὴν γυναῖκα μου πὺν δὲν ὑπάρχει πιά γιὰ μένα; δὲν μπορούσε πειὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ, ἕνας λυγμὸς τὸν ἐπληξε καὶ ἀφθονα δάκρυα κίβλησαν στὰ μάγουλά του...» κ. τ. λ.

Σὰς συμβουλεύουμε νὰ πάψετε νὰ γράφετε διηγήματα. Ἀκοῦστε τὴν καλὴ συμβουλή μας. Κι' ἀρχίσατε νὰ διαβάσετε. Διαβάζοντας θὰ μορφωθῆτε, θὰ μάθετε πολλὰ πράγματα καὶ θὰ μᾶς εὐγνωμονήτε.

ΠΑΛΑΤΙΝΟΝ. — Οἱ στίχοι σας ὄχι ἐπιτυχεῖς. Νὰ ἕνα ἐκ τῶν ποιημάτων σας:

ΜΑΡΙΕΤΤΑ

Τί μέρες τούτες, ἄχ ! Μαριέττα
Μπήκε ἕνα βάρος στὴν καρδιά μου
Ζητάει ἡ ψυχὴ μου τὴ βιολέττα,
Θαμπώσῃ ἔχει κ' ἡ ματιά μου.

Καὶ σοῦ φωνάζω: Πάλι πέτα
Νάχης γιὰ χώρα σου ἀγκαλιά μου
Καὶ νὰ μοιράσω τὰ κουρέτα
Σὰν μεγαλώσουν τὰ μαλλιά μου.

Καὶ παίζει ἡ Λούλα βιολοντσέλλο
Μέσα μὲ σφάζει, μὰ τὸ θέλω.
Ἀγάτης εἶνε τὸ μαχαῖρι.

Κι' ἀκούω ἐσένα πὺν στὸ πιάνο
Κρυφὰ μοῦ λέγεις «Θὰ σὲ γιάνω»
Θὰ σ' ἀνεβάσω σ' ἄλλο ἀστέρι.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ — ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21.419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἔσοροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ—ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ»

Ἐσωτερικοῦ δι' ἕν ἔτος Δραχ. 200 Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6
Ἐξάμηνος » 100 Ἀμερικῆς » 7

καὶ δι' ὄλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἔτησια συνδρομὴ σελλινια 30. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου δραχ. 4.

Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἢ Ἐταιρεία New York News Agency General P. O. Box 497, New York City, ἐμπροσωποῦμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφοπούλου.

Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ, Κουρτουλούς. — Τὸ ποιήμα σας ὄχι καλὸ. Δὲν εἶνε καὶν ποιήμα καὶ ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις:

ΤΟ ΠΟΤΟΝ

Ἄπεχε τέκνον τοῦ ποτοῦ
Γιὰ νὰ συνέλθῃς προτοῦ,
Ἐπέλθουν τὰ δεινὰ τῶν νόσων
Καὶ δυστυχιῶν καμπόσων.

Ὁ Βάκχος εἶνε ὁ δαίμων
Μὲ τὴν μάχαιραν κραδαίνων
Ποῖν τὸ πνεῦμα σου μαραιώνων
Ἐλθῆ τὸ τραγικὸν μοιραῖον

Ἐν τῇ κραπαλῇ τῆς μέθης
Εὐωχοῖμενος, τὸ χρῆμα σου ἀλέθης.
Τὸ δηλητήριον στὸ σῶμα παρέχης
Παῦσον λοιπὸν αἴσθημα ἂν ἔχης.

Ὁ ἀλκοολικὸς ἔχει ὄψιν βλακώδη
Βλέπει τὸ περιβάλλον χαῶδες
Πλὴν δὲν ἔχει καμμιὰ σωτηρία
Οὔτε σάβανο διὰ τὴν κηδεῖα.

Εἶδον οἰνόφυλα, εἶδον οἰκογένειάν του
Εἶδον τὴν πλήρη δυστυχίαν του
Μὲ τέκνα ξυπόλυτα, πεινῶντα
Μὴ γνωρίζων τὴν ἔκτασι τρέμοντα.

Θέλεις νεῖατα, θέλεις υγεία
Ζήτησε ἄλλου τὴν εὐθυμία,
Στὸ δουλικὸ, στὸ κρασὶ καὶ στὴν μπύρα,
Θὰ βρῆς πάντα τὴν ἀτυχία.

Διαβάστε Ἑλληνικὰ ποιητὰς. — Ἄν μὴ τί ἄλλο, θὰ πάρετε μιά ἰδέα ποιήσεως.

ΧΡΙΣΤΟΔ. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ, Λεμεσόν. — Σὰς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰς ὑποδείξεις σας. Τὰ βιβλία ἐστάλησαν στὰ πρακτορεῖα. Πάντως εἰδοποιήσαμε σχετικῶς τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον διὰ νὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα.

ΙΟΝΑ. — Τὸ πεζὸ σας ὄχι καλὸ. Πολὺ κοινόν. Ἐπίσης τὰ γνωμικὰ ἔτσι ὡς εἶνε γραμμένα εἰς ἀρχαῖζουσαν γλῶσσαν δὲν εἶνε κατάλληλα διὰ τὸ «Μπουκέτο».

Δ. Δ. — Τὸ διήγημά σας ὄχι καλὸ. Πολὺ πρόχειρα γραμμένο. Μᾶς ρωτᾶτε πῶς γράφεται ἕνα διήγημα. Θέλει ἀναμφιβόλως προσοχή. Πρὸ πάντων θέλει ταλάντο καὶ μόρφωσι. Στὰ καλὰ καθοῦμενα καὶ χωρὶς τὰ σχετικὰ ἐφόδια δὲν γράφεται ὄχι ἕνα διήγημα, ἀλλὰ οὔτε μιά ἐπιστολή.

ΜΑΡΙΑΝ ΚΙΤΣΟΥ, Πάτρας. — Βεβαίως. Ἐχετε δίκην. Θὰ δημοσιευθῇ

πολὺ-πολὺ προσεχῶς. Τί σύμπτωσις, ἀλήθεια! Τὸ μυθιστόρημα αὐτὸ τὸ εἶχαμε φυλαγμένο γιὰ τὸ «Μπουκέτο». Κάμετε λοιπὸν ὀλίγη ὑπομονή.

ΙΟΥΝΙΟΝ. — Πρὸς Θεοῦ! Πῶς θέλετε νὰ συνεργασθῆτε σ' ἕνα περιοδικὸ ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους; Τὸ χαρτί πὺν γράφετε τσαλακωμένον καὶ ἐλλεινὸ. Ὁ γραφικὸς σας χαρακτήρ ἄθλιος. Γράφετε μὲ μολύβι, τέτοια ἱερογλυφικά, πὺν δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ διαβάσῃ. Κι' ἔχετε κατόπιν αὐτοῦ τὴν ἀπαίτησιν νὰ διαβαστοῦν προσεχτικὰ τὰ χειρόγραφα σας. Καὶ νὰ θέλαμε δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ τὸ κάνουμε αὐτὸ δυστυχῶς.

ΔΗΜ. ΒΕΡ. — Τὰ βιβλία σας ἐστάλησαν. Πράγματι αἱ ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» εἶνε μοναδικὲς στὸ εἶδος των. Τὰ ἔργα αὐτὰ διαλέγονται μὲ πολλὴν προσοχήν. Καὶ γι' αὐτὸ καὶ ἐπιτυχάνουν καὶ γίνονται ἀνάρπαστα.